

En vinter i en jaktstuga s. 2

Dog han på korset? s. 3

Ordföranden har ordet s. 4

Evenkerna är renskötare och följer sina renar på tundran

EN VINTER I EN JAKTSTUGA

En ung språkforskare ville lära sig evenkiska

Evenkerna är utspridda över enorma vidder av den sibiriska tajgan. En ung språkforskare, Matt från USA, tillbringade en vinter i en jaktstuga för att inte bara börja lära sig språket utan även uppleva evenkernas livsstil. Här är vad Matt delade om detta: ”Evenkernas liv som renskötare är så långt bort från allt som människor i USA eller Moskva någonsin har upplevt. Deras värld har sina egna regler, kunskap och hierarki. Jag hade tidigare aldrig någonsin erfårit något liknande.”

”Evenkerna har enorma mängder kunskap och färdigheter”, fortsätter Matt. ”Jag vet vad jakt är, och jag tänkte: jägare är utbildade, enkla människor. Jag är en smart kille, jag är högutbildad, det kommer ta mig bara några veckor att lära mig allt om jakt. Och jag kom dit på inbjudan från en

lokalbo att tillbringa en vinter i hans jaktstuga med honom och en kille till, och jag insåg snart att jag aldrig skulle komma i närheten av vad dessa killar kunde ...”

Stugan ligger i närheten av en stad som heter Bajkit på stranden av floden Podkamennaja Tunguska, en stor biflod till floden Jenisej. Den genomsnittliga årliga temperaturen är minus 6,3 grader Celsius, och temperaturen på vintern sjunker ibland ner till minus 56 grader.

”Ingen värme, ingen elektricitet”, beskrev Matt deras levnadsvillkor. ”Vi högg träd och sågade upp dem, och på natten var det någon som skulle gå upp en gång var tredje timme och lägga mer ved på elden. I evenkisk kultur räknas det som otur att låta elden slockna, så de är mycket upp-

märksamma på att hålla den igång hela natten. Och de är väldigt bra på det. När jag var ansvarig för elden var jag ofta tvungen att få fyr på den igen eftersom jag inte hann lägga på mer ved i tid.”

En av Matts två följeslagare, låt oss kalla honom Gennadij, råkade vara ateist, och när Matt gjorde något fel klagade han alltid, ”Dina böner fungerar inte.” När han såg Matt läsa sin engelska Bibel, sa han, ”Du slösar bort din tid på dina böner” – och skulle göra narr av honom. Livet för dessa tre män med mycket olika världsbilder som isolerats från samhället i en stuga i de svåra förhållandena i en skog under den sibiriska vintern kunde utvecklas till många konfrontationer, men Matt lägger med förtjusning till: ”Ägaren till den mark där stugan stod, Vasilij (namnet

En evenkisk jägare

ändrat), är en ortodox kristen och förvarade ett vackert exemplar av Bibeln på ryska med en ikon av Kristus på framsidan. Vanligtvis stod boken på en spetsduk, lutad mot väggen, det enda dekorativa elementet i en annars primitiv stuga. När jag kom till stugan med Vasilij hade Bibeln lagts på bordet med framsidan nedåt. Han frågade Gennadij, 'Varför är min Herre och

Frälsare vänd nedåt? Han borde stå upp, där vi kan se honom.' Gennadij mumlade ett svar och gjorde sig upptagen med något annat. Några dagar senare åkte Vasilij iväg för att utföra ett jobb långt borta. Gennadij och jag lagade skidor på bordet. Han pekade på Bibeln. 'Gör dig av med den.' Han sa det så hårt att jag misstänkte något mer än ett allmänt missnöje. 'Du gillar inte Bibeln?' frågade jag. 'Nej.' 'Varför?' Han funderade en stund och sa: 'Jag fattar att jag är en syndare.' Jag tog bort Bibeln till hyllan, men det räckte inte. Några minuter senare kastade han ner skidan, tog Bibeln och begravnade den under en bunt med gamla tidningar i ett hörn där man inte ens kunde se ryggen på boken som förolämpat honom."

Så Matt hade inte stora förhoppningar för att få Gennadij att engagera sig i bibelöversättning till evenkiska när de kom tillbaka till stan några månader senare. De hade pratat om det evenkiska språket och tittat igenom böcker om lokal evenkisk historia, och Matt beslutade att försöka visa Gennadij IFBs barnbibel på evenkiska för att se hans reaktion.

"Jag tog fram den och förväntade mig en negativ reaktion, eftersom evenkiska ordet för Bibeln är Biblija, samma som på ryska. Och så trodde jag att jag skulle få samma mycket negativa reaktion, men han öppnade den och

började läsa skapelseberättelsen. Och han läste de första orden på evenkiska och tittade på mig med ett stort leende och sa: 'Wow! Det här är vårt!' Och vi läste den i en och en halv timme, trots att vi var trötta och hungriga efter vår långa tid i skogen. Vi läste sida för sida, och han förklarade berättelserna för mig och vad som hände. Han skrattade ofta av glädje när vi läste tillsammans, arbetade genom passager och pratade om val av ord. Vi slutade bara för att det var dags att äta. Att sitta och läsa med Gennadij under de få timmarna har varit höjdpunkten i min tid i Ryssland. Det bekräftar att det är värt att översätta Bibeln, även för dem vars språk är utrotningshotat, även för dem som föredrar ryska på nästan alla områden, som Gennadij."

Månadens projekt

Till evenkiska översätter man Ruts bok och 9 liknelser från Lukas. Stöd översättningen med din gåva till månadens projekt! Du kan även använda tjänsten SWISH. Ange nummer 123 671 9611.

DOG HAN PÅ KORSET?

Tuva är ett vackert land i den södra delen av Sibirien som gränsar till Mongoliet, i mitten av den asiatiska kontinenten. Även om majoriteten av tuvinerna traditionellt är buddhister eller shamanister, finns det ett snabbt växande antal kristna. I själva verket har Tuva den högsta andelen evangeliska kristna av alla regioner i den Ryska federationen, trots att evangeliet förkunnats bland tuviner under bara en generation. De lokala kyrkorna har aktivt

bidragit till översättningen av de bibliska texterna. Även tuviner som högaktar Buddha eller söker tröst i schamanistiska ritualer är ofta öppna för att höra evangeliets budskap.

Den allra första hela Bibeln på tuvinska publicerades 2011. En baptistkvinna från en lokal kyrka gav sitt vittnesbörd under invigningen av Bibeln: "Mina föräldrar var hedningar. När jag hörde evangeliets ord för första gången frågade jag min far:

Buddhistisk bönekvarn

Dop i Tuva

‘Varför dyrkar du träd? De är bara Guds skapelse och inget annat!’ Han blev tyst och ville inte argumentera med mig. Sedan tänkte jag på Buddha: ‘Dog han på korset? Utgöt han sitt blod för människors synder? Har han stått upp från de döda? Nej!’ Och då insåg jag vad evangeliets ord betydde: ‘Av nåd är ni frälsta genom tro, inte av er själva. Guds gåva är det’, och jag tog emot Jesus. ”

Just nu håller vi på att göra en ljudinspelning av hela Bibeln. Nya Testamentet blev färdigt för några år sedan, nu spelar vi in Gamla Testamentet. En medlem av en berömd tuvinsk musikgrupp lånar sin röst som uppläsare. Vårt team väljer ut och lägger till tuvinsk musik. Vi planerar att avsluta ljudinspelningen i år eller i början av nästa år. De befintliga inspelningarna distribueras redan bland tuviner som bor såväl i städer som i jurtor. Stöd gärna inspelningen!

 Följ oss på Facebook

Institutet för Bibelöversättning
Box 20100, 104 60 Stockholm
Tel. 08-722 23 40, Fax 08-722 23 45
e-post info@IBTnet.org
Bg 148-3189, SWISH 123 671 9611

Raamatunkäännösintituutti
Pl. 272, FI-00531 Helsinki, Finland
Tel. +358-9-774 43 50, e-post info.fin@IBTnet.org
Betaltning i EUR: IBAN FI77 2065 1800 0179 11
SWIFT: NDEAFIHH

IFB Nyheter
är gratis
och utkommer 11 gånger per år
Ansvarig utgivare: Branislav Kalcevic
Tryck: Skilltryck AB, Skillingaryd

ORDFÖRANDEN HAR ORDET

LEVANDE LJUS

Tiden från Allhelgona fram till Nyår är den mörkaste under året och vi har i våra hem och kyrkor vanan att tända ljus, levande ljus, för att i någon mån fördriva mörkret och skapa värme och atmosfär. När vi använder uttrycket LEVANDE LJUS vet varje människa vad som avses – ett ljus som brinner med öppen och klar låga och som inte är utan risker att hantera. För bara några decennier sedan använde man stearinljus i luciakronor och julgranar tills riskerna med detta blev så uppenbara att det tvingade fram elektriska alternativ.

I fonden av våra kyrkor står ett stort kraftigt ljus, ett så kallat dopljus, med Kristusmonogrammet vackert graverat i rött som en påminnelse om Honom som i Johannesevangeliet uttalade ett av sina sju ”Jag är” – ”JAG ÄR VÄRLDENS LJUS” (Joh 8:12) Med tiden och flitig användning kommer detta dopljus att minska i storlek tills bara en oanvändbar stump återstår. Ljuset både brinner NER och brinner UPP eftersom det till sin karaktär är SJÄLVFÖRTÄRANDE – för att kunna ge värme och ljus måste det offra av sin egen massa och låta sig förtäras under processens gång.

Och DET mina vänner, är vad som skiljer LIV från DÖD. Ljuset återspeglar den princip som var Jesu omutliga passion och drift – att låta sig själv förtäras för att ge liv och ljus åt en sargad mänsklighet. Och som utmärkt varje sann lärjunge sedan dess.

I Tore Littmarks fina psalm 732 i Psalmboken sjunger vi i andra versen:

”Att leva är att lämna sin egen trygga vrå, att öppna stängda dörrar och söka att förstå. Att leva är att trösta fast sorgen tär din själ, att leva är att glömma dig själv för andras väl.”

Så låt oss välja livet och inte glömma att hämta bränsle för vårt utgivande ur umgänget med Herren och hans levande Ord.

Tomas Bergius

Omslaget: En by i Sibirien Bild J. Makkonen